

Спосіб диференційної діагностики впливу ксенобіотиків на стійкість рослин, що включає вирощування рослин в присутності та відсутності дії стресового фактора, підготовку рослинного препарату до аналізу та визначення стійкості рослин за вмістом антиоксидантів, який **відрізняється** тим, що проводять спиртову екстракцію коренів дослідних та контрольних рослин, встановлюють вміст спирторозчинних антиоксидантів фенольного типу, періодичну зміну нагромадження яких залежно від дози ксенобіотика визначають за виразом

$$y = f_0 + A_c \cdot \sin\left(\varphi_0 + \frac{2\pi \cdot C}{K_0 + K \cdot C}\right),$$

де y - вміст антиоксидантів фенольного типу, ммоль/г сухої речовини або % до контролю;

f_0 - базова функція;

A_c - найбільше відхилення встановленого значення вмісту антиоксидантів

фенольного типу від обчисленого згідно з базовою функцією f_0 , ммоль/г сухої

речовини або % до контролю;

φ_0 - початкова фаза коливань;

C - концентрація ксенобіотика у середовищі проростання, ммоль/л або мг/л;

K_0, K - коефіцієнти,

у разі однакової спрямованості базової функції f_0 порівнюють значення K для різних ксенобіотиків і при зменшенні цього показника визначають підсилення токсичного впливу ксенобіотика на рослини.